

Менінгококова інфекція

З настанням холодів серед тих, що оточують з'являється багато кашляючих і ськаючих людей і «піднімають голову» такі, захворювання, як грип, гострі респіраторні вірусні інфекції (ГРВІ).

Серед них і **менінгококова інфекція**. Це гостра респіраторна інфекція, що викликається менінгококом. Менінгококи - це бактерії, які викликають запалення м'яких оболонок, що покривають головний і спинний мозок людини, що приводить до гнійного запалення - менінгіту.

Це важке і відносно рідкісне захворювання дуже підступно, оскільки може бути блискавичним. У таких випадках при невчасному наданні невідкладної медичної допомоги протягом 12-24 годин з моменту захворювання, хворий може загинути або отримати стійке пошкодження мозку; особливо це стосується дітей.

Інфекція реєструється у всіх країнах світу у вигляді спорадичних випадків, епідемічних спалахів і епідемій.

Проте треба знати, що основною формою менінгококової інфекції є носійство менінгокока зовні здоровими людьми. Коли у частини заражених виникають ще і місцеві запальні реакції це - менінгококковий назофарингіт. У них збудники паразитують в носоглотці. Ці люди і є джерелами інфекції для здорових людей, коли збудника вони передають аспіраційним шляхом з крапельками слизу при кашлі, чханні, розмові.

Число носіїв в сотні разів перевищує число хворих. На одного хворого в середньому доводиться близько 2 тисяч носіїв. Тривалість носійства 2-3 тижні. Воно формується, як правило, у дорослих. Число їх з осені до весни зростає в 4-6 разів.

У передачі інфекції найбільша роль відводиться носіям в оточенні хворого, родичам, які

доглядають дітей. Від цього факту залежать і заходи профілактики. При розмові, чханні, кашлі мікроб потрапляє в організм сприйнятливої людини (перш за все це діти раннього віку). Зараження відбувається тільки при тісному і тривалому спілкуванні (відстань менше 50 сантиметрів, час спілкування близько 20-30 хвилин). Збудник в аерозолі, залишений джерелом інфекції, зберігається до 30 хвилин. Від моменту зараження до моменту захворювання, як правило, проходить від 1 до 10 днів, частіше 2-3 дні.

Сприйнятливність до менінгокока залежить від індивідуальних особливостей кожної людини. Більшість дітей перших двох років життя не мають імунітету до менінгококів. У подальші роки він постійно формується за рахунок природної імунізації в результаті зустрічі із збудником (носіями менінгококів). Тому більшість осіб, що заразилися, не захворюють. Розповсюдження інфекції серед підлітків можливо в період формування нових організованих колективів. Серед дорослих частіше хворіють молоді люди у віці 18-30 років. Захворюваність підвищується в зимово-весняний період і залежить від інтенсивності і місць спілкування людей в разніє періоду року. Цьому сприяє скупчення людей в суспільних місцях, відсутність ефективного провітрювання приміщень, недостатнє знаходження на свіжому повітрі. Щорічно підйом захворюваності починається в листопаді-грудні і досягає максимуму в березні-травні.

Найнебезпечніша форма захворювання - менінгококовий сепсис, особливо її блискавична форма. Захворювання починається раптово, з підвищення температури тіла до 38-40°С, заложеності носа, болів і першенія в горлі (на задній стінці глотки виражена горбистість малинового кольору і стікає слиз). Хворі можуть вказати не тільки день, але і годину захворювання.

Части скарги на сильний головний біль, який може бути настільки виражена, що діти старшого віку стогнуть, хапаються руками за голову. Діти молодшого віку неспокійні, скрикують, у них порушується сон. Головний біль посилюється при різкому русі, повороті голови, яскравому світлі, гучному звуці, часто супроводиться блювотою, яка з'являється з першого дня хвороби і зазвичай не пов'язана з їдою, але рясна і не приносить полегшення. У більшості блювота буває повторною, іноді багатократною. В окремих випадках блювота - перша ознака менінгококового менінгіту, що починається. Спостерігається напруженість потиличних і інших м'язів. Вже в перші дні захворювання відбувається зміна свідомості від легкої оглушеності до коми, що нерідко супроводиться маренням і навіть галюцинаціями.

Основна ознака блискавичної форми - це поява на шкірі через декілька годинників від початку захворювання висипу у вигляді кровоїзліяній різної величини: від дрібноточечних

до великих в декілька квадратних сантиметрів. Найбільш типовий висип нагадує зірочки, але неправильної форми. Найчастіше висип спостерігається на сідницях, кінцівках, стегнах, тулубі, в дуже важких випадках - на обличчі і століттях.

Найголовнішим при виникненні підозри на захворювання є швидке надання медичної допомоги.

- хворих різними формами менінгококової інфекції госпіталізують, хворих назофарингітом госпіталізують або ізолюють вдома;
- всі особи, що спілкувалися з хворим піддаються медичному огляду, встановлюють медичне спостереження і проводять одноразове бактеріологічне обстеження. Госпіталізуються підозрілі на захворювання особи;
- виявлених бактеріоносіїв санують;
- дітям від 0 до 7 років спілкувався з хворим вводять нормальний імуноглобулін.

Батьки повинні пам'ятати про наступні заходи профілактики:

- дітей потрібно максимально захистити від спілкування з великою кількістю людей: не можна з ними ходити в магазини, їздити в суспільному транспорті, де тісно, багато людей, серед них, поза сумнівом, є здорові бактеріоносії менінгокока;
- легке нездужання, нежить, кашель у дорослих повинні стати сигналом для: надягання масок в приміщеннях, де знаходяться маленькі діти, користування одноразовими носовими хустками, ретельного миття рук водою з милом після кашлю або чхання і звернення до лікаря;
- систематичне провітрювання приміщень, проведення вологого прибирання не рідше за 2-і рази на день при догляді маленької дитини повинно стати повсякденною нормою.

Завжди необхідно пам'ятати, що при щонайменших симптомах захворювання треба викликати швидку допомогу і швидко доставити хворого в лікарню.

Тільки своєчасно почате лікування може врятувати здоров'я і життя хворому!